

NOVADNIEKS

OTRDIEN,
1990. gada 30. oktobrī

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 129 (6132)
Maksā 3 kap.

Problēma gaida risinājumu

Bloku nav un nebūs?..

Zemnieki grib būvēties, grib celt mājas, kūti, citas saimniecības ēkas. Daudziem darbs jau iesākts. Bet daudziem iesāktais tā arī paliek iesākts. Un ne jau pašu laiskuma vai neprasmes dēļ. Viss ir

ļoti vienkārši un līdz ar to arī bezcerīgi — nav būvmateriālu. Trūkst šifera, cementa, kļeģeļu. Bet vistragāskākā situācija ir ar gāzbetona blokiem, kurus ražo Vangažos.

Agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» speciālistu viedoklis: — Drīz jau būs pusē gada pēdējais ceturksnis, bet individuālo saimniecību īpašnieki ir saņēmuši gāzbetona blokus tikai par pirmo ceturksni. Tas nozīmē, ka 705 kubikmetru vietā, kas iedalīti uz visu gadu, saņemti tikai deviņdesmit. Un tos pašus dabūjām rokā pāris mēnešus vēlāk nekā vajadzēja.

Visi prasa, kad būs. Un prasa tieši blokus, jo no tiem var ātrāk būvēt. Tiem, kas tikko sāk saimniekot, tas ir ļoti svarīgi. Bet mums nav nekādas skaidrības ne par otro, ne trešo, ne gada pēdējo ceturksni.

Vangažnieki atrunājas, ka neesot izejvielu. Bet no kurienes rodas izejvielas kooperatīvajiem gāzbetona blokiem, kurus pārdo par 150 un pat vairāk rubļiem kubikmetrā? Protams, ir klienti, kas pērk no viņiem arī par tādu cenu. Ko šajā situācijā lai dara zemnieki? Viņš par kubikmetru maksā tikai nedaudz vairāk kā divdesmit rubļus plus transporta izdevumi.

Mēs te neko līdzēt nevaram. Zvaniet uz rajona patērētāju biedrību celtniecības materiālu prečuiniem. Preci taču zemnieki saņem caur viņiem.

Situāciju komentē rajona patērētāju biedrības prečuini:

— Jā, sākot ar otro ceturksni nevaram izņemt fondus. Vangaži gluži vienkārši nepiegādā gāzbetona blokus mums centralizēti. Agrāk tā nebija. Aizrakstīju uz turieni vēstuli. Atbilde viena — nav cementa, nav kaļķu, nav tā un nav šitā... Tad sūtīju telegrammu uz republikas patērētāju biedrību savienību. Ko darīt? Lieciet viņiem maksāt soda naudu. Nupat nesen zvaniju uz Vangažiem. Tur man pateica skaidri un gaiši — mums nav izdevīgi ar jums sadarboties. Blokus sūtām uz turieni, kur ir labāki partneri. Jautāju, sak, varbūt mēs paši ar savu transportu varētu aizbraukt pēc blokiem. Nē — šomēnes viss ir aizņemts, varat nebraukt, tikpat neko nesaņemsiet.

Vienīgais, ko mēs varam tādā situācijā darīt — likt viņiem maksāt soda naudu par nepiegādi. Bet par to paprasiet rajona patērētāju biedrību savienības priekšsēdētāja vietnieci tirdzniecības jautājumos V. Vjaksēi.

V. Vjaksē paskaidro:

— Patiesām, vienīgais, ko varam darīt šādā situācijā, likt viņiem maksāt soda naudu. Un tā ir četri procenti no nepiegādātās preces vērtības. Ja prece tiek piegādāta nākamajā mēnesī, divi procenti no iekasētā jāpārskaita atpakaļ. Lūk, piemēram. Šī gada pirmajā ceturksnī no Vangažiem nesaņēmam 175,5 kubikmetrus gāzbetona bloku. Kā soda naudu no viņiem iekasējam 225 rubļus. Smieklīga kapeikas... Otrajā ceturksnī nav piegādāti 312,5 kubikmetri, par ko jāsamaksā soda nauda 402 rubļu apmērā. Pa gaidām to nevaram no viņiem pieprasīt, jo no noteiktā termiņa nav pagājuši seši mēneši. Trešajā ceturksnī nekas nav uzlabojies, jo saņemti tikai 17,2 kubikmetri gāzbetona bloku.

Tāpat arī ar citiem būvmateriāliem. Gada sākumā, piemēram, saņēmām vēstuli, ka pirmā ceturkšņa cementš tiek pārceļts uz otro ceturksni. Siliķāta kļeģeļi, savukārt, no otrā ceturkšņa tika pārceļti z trešo. Un tā tālāk, un tā tālāk. Vairs ne galu atrast, tie skaidrību sameklēt. Bet soda nauda, ko no vainīgajiem iekasējam, ir smieklīgi maza.

Mēs jau labi saprotam, ka zemniekiem būvmateriāli ļoti vajadzīgi. Bet paši taču tos neražojam. Varbūt agrorūpnieciskā apvienība pa saviem kanāliem varētu ko darīt lietas labā. Pagājušajā gadā nepiegādātāji ar rīkojumu «no augšas» bija atbrīvoti pat no mūsu soda naudām.

Gluži kā apburtajā lokā. Un loka vidū atrodas tas pats nelaimīgais zemnieks, kurš bija tik jauki cerējis pa vasaru uzstutēt kūtiņu, lai, ziemeļi sākoties, varētu būt mierīgu prātu un tiem visiem pārējiem par prieku ražotu gaļu, pienu un citus labumus, kas nāk no lopīņiem un putniņiem. Bet cerēto idilli ņem un izjauc viens kombināts, kurš tagad ir tiesīgs brīvi saimniekot un darboties pēc saviem ieskatiem. Protams, ka viņš izvēlēties naidīgus partnerus.

Bet zemnieks? Ko lai dara zemnieks? Pagaidām neredzu nekādu iespēju uz to atbildēt skaidri un gaiši. Jo — kamēr līdzās rīcības brīvībai un pašnoteikšanās iespējām pastāvēs arī «no augšas» noteikti fondi, limiti un vēl nezin kas, tikmēr kārtības nebūs.

Bet zemnieka pacietības mērs reiz var arī būt pilns...

L. BIRZNIECE

Milicijā — reorganizācija

25. oktobrī rajona iekšlietu daļas darbinieku sanāksmē, kurā piedalījās republikas iekšlietu ministra vietnieks Z. Indriķovs, rajona Tautas deputātu padomes priekšsēdētājs I. Mužikants, izpildkomitejas priekšsēdētājs I.

Snikers, lēma par milicijas darba reorganizāciju. No 1. novembra rajonā iekšlietu daļas vietā darbosies teritoriālās Preiļu, Līvānu un Aglonas milicijas nodaļas un nodaļa «Apsardze». J. AIZKALNS

Kā nosaukt tādu saimniekošanu?

Tūkstošiem kubikmetru neattīrītu notekūdeņu, kas nāk no Preiļu cietais rūpnīcas un «Lauktehnikas» dzīvojamā namu masīva, atkal iepildināts Preiļupīte un parka dīķos, jo nedarbojās cietais rūpnīcas jaunbūvētā kanalizācijas sistēma, kurai būtu jānovada netīrie ūdeņi uz apvienības «Lauktehnika» sūkņu staciju. Tā vietā, lai meklētu kļūmi celtniecības darbos (projekta autori — agrofirmas «Sarkanais Oktobris» speciālisti), tika ierīkoti divi sūkņi un netīrie ūdeņi pārsūknēti parka dīķos un tuvāko māju pagrabos. Daļu pārsūknēja «Lauktehnikas» dzīvojamā

māju kanalizācijā, kas nav domāta tik lielam ūdens daudzumam. Pārbaudes brīdī nedarbojās arī «Lauktehnikas» sūkņu stacija, un neviens nevarēja pateikt, cik ilgi tā ir.

Ko šajā sakarībā Preiļu pilsētas iedzīvotājiem var teikt uzņēmuma galvenais saimnieks — agrofirmas «Sarkanais Oktobris» ģenerāldirektors, Sociālistiskā Darba Varonis Romualds Kavinskis. Saimniekot, nerēķinoties ar dabu un cilvēkiem, var tikai kolonizators, vismaz nesenā pagātnē mums tā tika iegalvots.

Vai beidzot rajona deputātiem nav jāpieņem kardinals lēmums — slēgt cietais rūpnīcu? Vai tiks precīzi aprēķināti zaudējumi un uzņēmums samaksās soda sankcijas, kādas pienākas pēc likuma? Vai Preiļu parka dīķi tiks iztīrīti par agrofirmas «Sarkanais Oktobris» līdzekļiem?

J. KOKINS,

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes deputāts, ekoloģiskās komisijas priekšsēdētājs

Vārkavā — vadības maiņa

Kopš 5. oktobra kolhoza «Vārkava» vadības grožus pārņēmis saimniecības jaunais priekšsēdētājs Ivans Krasovskis, kurš agrāk turpat strādāja par galveno agronomu. Notikušas trīs valdes sēdes. Tajās runāts par darba disciplīnas nostiprināšanu, par kārtības ieviešanu,

apspriests saimniecības ekonomiskais stāvoklis, situācija lopkopībā, runāts arī par lopkopības attīstības tālākajām iespējām. Iecerēts, ka novembri valde domās par jaunu kārtību darba samaksā.

L. BIRZNIECE

Iegrima kombains un traktors

21. pārvietojamā, mehānizētās kolonnas vadībai kritika ļoti nepatīk, bet ko var darīt, ja tā ir pelnīta. Melioratoru neizdarības sevišķi atklājas šajā, lietainajā gadā.

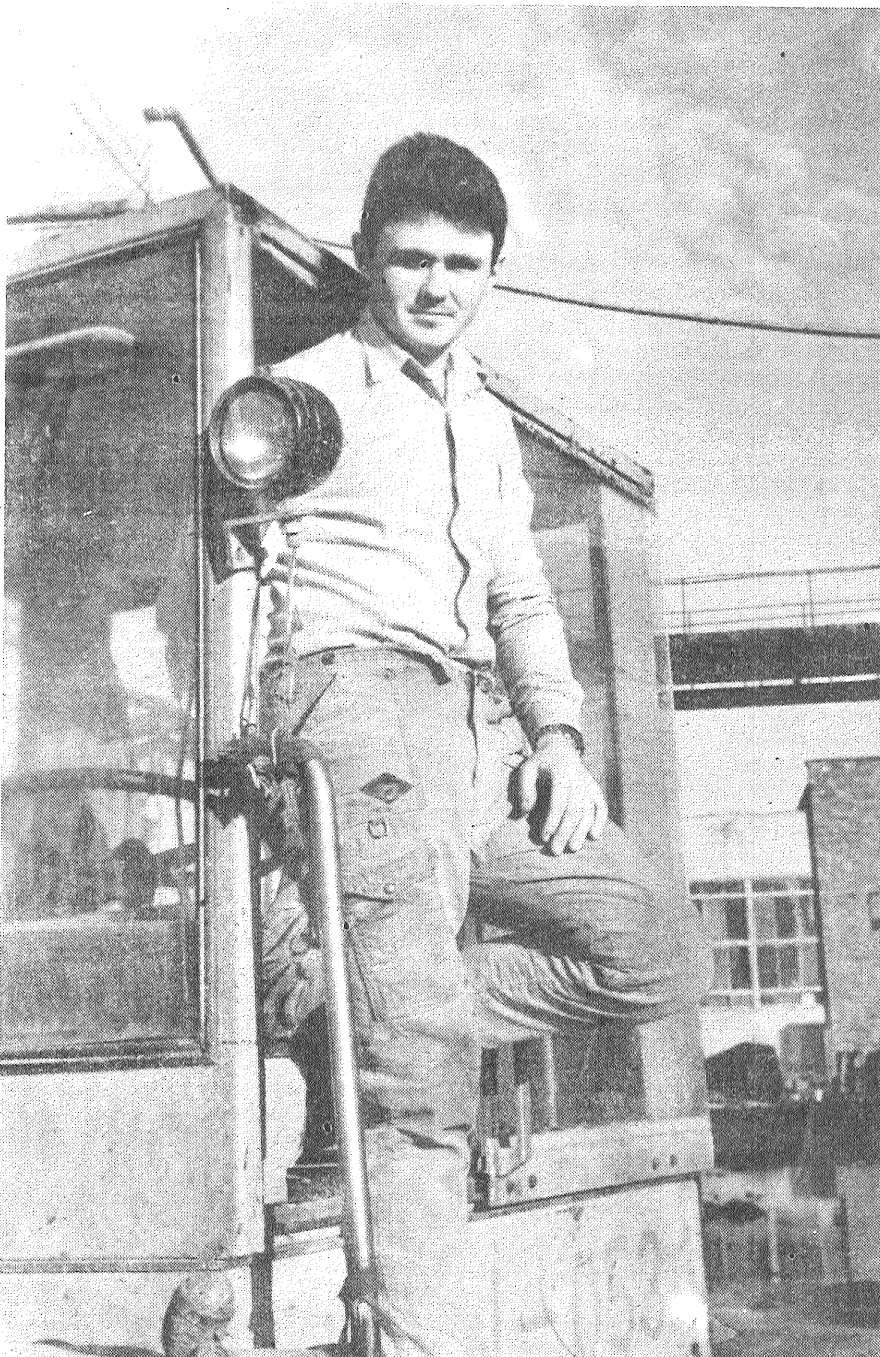
1988. gadā kolhozā «Vārkava», pašā centrā 21. PMK node-

va ekspluatācijā drenēto Beletniķu objektu ar novadgrāvjiem. Kad šoruden te ar kombainu iebrauca novākt auzas, tas iegrima līdz pusei ar visām kāpurķēdēm. Kombainu vilkt arā devās ar lieljaudas kāpurķēžu trak-

toru. Un arī tas iegrima un pats netiek laukā.

Lai iestīgušo tehniku no meliorētā tiruma dabūtu projām, kolhozam laimā jāsauca palīgā spēcīgs helikopters.

J. BRICIS

□ Līvānu stikla fabrikas autotransporta cehā ir daudz teicamu darba darītāju. No ilggadējiem autovadītājiem — Aliks Rudzāts, no jaunajiem — mehānizators Imants Ručevskis. Imants apkalpo divus mehānismus — iekrāvēju un traktoru, krauj stikla jauskas, dažādas materiālus, ved šķirnes stikla traukus. Ar traukiem brauc arī uz Daugavpils tirdzniecības bāzi.

□ I. Ručevskis tic Dievam, apmeklējot baznīcu, tic, ka cilvēkos uzvarēs labais, cilvēciskais, tāpat mīl sportu. Spēlēja Līvānu futbola komandā, brauc uz visām spartakiādēm aizstāvēt fabrikas godu.

□ ATTEĻA: I. Ručevskis.

J. SILICKA foto

JAU CETRDESMIT piecus gadus mēs saucam par miera gadiem. Miera gadi... Bet kādēļ tik daudz cinka zārku pārved mājās no armijas?

Sogad Latvija jau saņēmusi piecpadsmit zārkus. Kāpēc?

PSRS Bruņoto Spēku karaspēka daļās joprojām plaši izplatītas ārpusreglamenta attiecības. Dienesta laikā kareivji gūst neskaitāmas traumas. Viņu veselībai nodarīti gan psihiski, gan fiziski kaitējumi — pie tam — apzināti. Saasinājis ierindnieku un virsnieku savstarpējās attiecības. Tā dēvētā «gedovščina» kļuvis par ikdienišķu parādību. Kādēļ?

Tuviniekiem adresētajā vēstulē Eriks (ši ir turpmāk minēto jauniešu vārdi mainīti, jo viņi vēl nav demobilizējušies) uz mājām raksta: «Mūs, latviešus, cittautieši apsūdz par fašistiem, nacistiem, ganšiem, un to nereti ir grūtāk paciest nekā sitienus...»

... Volodjam uzbrūka nelietīgi. Hospitali ilgi nācās ārstēt salauztos zokļus. Pēc izveseļošanās Volodja no šīs karaspēka daļas aizbēga. Viņš dabūja patvērumu citā daļā, kur dienēja vairāk puīšu no Baltijas republikām. Volodja pēc tautības ir krievs, bet piekauts tāpēc, ka dzimis un dzīvo Latvijā.

... Dainis dienēja Igaunijā. Viss šķita normāli, bet jūnijā puīši nosūtīja uz Vāciju. Jau pirmajā nedēļā viņam nācās izjust šīs karaspēka daļas skolu. Dainis smagi piekāva. Uz ķermeņa nebija vietas, kur nebūtu zilumu. Dainis šajā kompānijā bija viens, bet viņu — vesels bars, un puīši sīta vairākas stundas.

Kaut arī esi pārliecināts par savu patiesību, viens cīnīties pret armijas cilvēktiesību nīdējo «mašīnu» tu neesi spējīgs.

Viņmēr taisnība ir vairākumam. Arī pēc dienesta pakāpes augstākstāvošajam. Dainis pašlaik raksta: «Nezinu, cik ilgi

lidzību, no Andreja pienāca vēstule. Paldies šim krievu cilvēkam un patiesan cilvēktiesību aizstāvim. Pēc septiņiem mēnešiem mēte uzzināja, ka viņas dēls tomēr ir dzīvs. Lieki šodien stāstīt jums, cīnījāmies iestāties, ko mētei nozīmēja šie seši mēneši, dienas un nakts. Ko tas viss nozīmēja jauna cilvēka Andreja veselībai, nerviem.

Kas tad isti bija noticis? Latvijas. Lietuvas un Igaunijas puīšu «pārraudzināšanai» tika paralizēti sakari ar tuviniekiem. Viņu sūtītās vēstules uz mājām «pazuda», tāpat kā tas bija ar viņiem adresēto pastu. Tikai tad, kad par Andreju sāka interesēties pārāk plaša sabiedrība, karaspēka daļai viņš kļuva nevēlams un kā «nedisciplinētu» ierindnieku viņu pārsūtīja uz citu daļu. Dienesta sākumā, kamēr Latvija tā nebija sasparojusies cīnīties par neatkarību, uz mājām nāca patiecības vēstules, kur daļas komandieris pateicās mētei par labu dēla audzināšanu.

Beidzot mamma saņēma uz četrām lapām rakstītu dēla vēstuli. Tā tiek parlasīta vēl un vēlreiz. Tikai dažas rindas no tās: «Visu iepriekšējā daļā pavadīto laiku atceros kā sliktu sapni. Beidzot esmu atzīts par cilvēku». Labi, ka viss labi beidzās. Labi, ka arī starp armijas daļām gadās kāda, kur komandējošais sastāvs nav tikai nejutīgi formās tērpti ierēdņi. Labi! Tikai žēl, ka šādu daļu mūsu «slavenajā, leģendārajā un neuzvaramajā» šodien ir maz.

Bet cinka zārki ceļo un ceļo uz Latviju. Pirms kāda laiciņa arī Preiļos pienāca divi. Uzskatām, ka tie bija nelaimes gadījumi, pildot dienesta pienākumus. Bet ar to sāpes vecāku sirdis nemazinās, jo dēli aizgāja bojā miera laikā. Bija izaudzināti un izskoloti. Par abiem Preiļu 2. vidusskolā ir labas atsauksmes. Bija vecāku prieks un cerība, bet nu vairs nav.

Saskaņā ar 1989. gada 1. augusta PSRS Likumu bojā gājušo militārpersonu sievām un vecākiem ir tiesības izmantot visas privilēģijas, kas noteiktas Lielā Tēvijas kara dalībniekiem: tiesības pirmajiem saņemt ārstēšanas ceļazīmes, saņemt zāles bez maksas, tiesības uz ārkārtas visiem sakaru pakalpojumiem utt. Vai kāds no rajona kara komisariāta darbiniekiem ir bijis pie šo armijā bojā gājušo puīšu piedertgājīem? Vai šiem cil-

vekiem ir izskaidroti likumi, kā saņemt nepieciešamos dokumentus, lai šie atvieglojumi pienāktos? Nebūt nē! Tas, lūk, viņu darba pienākumos neietilpst.

Republikas valdība domā, kā aizstāvēt jauniešus, kas pašlaik atrodas aktīvajā karadienestā. Nav noslēpums, ka neņemamo apstākļu dēļ puīši no armijas daļām dezertē. Pieņemts lēmums, ka, ārkārtēju apstākļu spiesti, puīši no dienesta PSRS Bruņotajos spēkos var pāriet uz alternatīvo (darba) dienestu. Taču jauniešu neaizsargātība paliek laika posmā, kopš viņi atstāj karaspēka daļu līdz iesniegumu iesniegšanai rajona alternatīvā (darba) dienesta komisijai. Mūsu rajonā no Bruņotajiem spēkiem dezertējuši un uz alternatīvo dienestu pārgājuši trīs puīši — viens no Rudzētiem un divi no Preiļiem. Gribētu vēl piebilst, ka alternatīvā (darba) dienesta komisija lielāku sapratni vēlas sagaidīt no rajona izpildkomitejas.

Sieviešu līgas rajona padomē un personīgi pie manis pēc padoma un lūguma palīdzēt griezušies daudzi vecāki. Ir uzticēti lasīt vēstules, ko puīši sūta uz mājām, vaigu vaigā nācies satikties ar mūsu asarām, izmisuma kliedzieniem un saukšiem pēc palīdzības. Sajā nelielajā publikācijā izmantoju tikai dažas epizodes no šīm vēstulēm, jo vecāki, arī mēs, sabiedrības pārtāvji, kas iestājas par to, lai jauniešiem nekad nenāktos dienēt armijā, kurā viņus pazemo, iznīcina, ļoti labi saprotam, ka, nosaucot konkrētus uzvārdus, vārdus, būs karaspēka daļas, būs virsnieki, kas organizēs vēl lielākas represijas.

Ar jauniešu likteņiem spēlēties nedrīkst! Un šobrīd vairāk jādomā par tiem, kam vēl jādomā armijā. Sieviešu līgas rajona padomes vārdā, neskaitāmo cietušo kareivju vecāku vārdā aicinām jauniešus izvēlēties alternatīvo (darba) dienestu, aicinām mācīties. Latvijai nepieciešami gudri un drosmīgi jaunieši, taču to visu var iegūt ne jau Aizkaukāza, Tālo Austrumu karaspēka daļās, likvidējot Černobiļas atomkatakstrofas sekas...

L. ŪDRASOLA,

Sieviešu līgas rajona padomes locekle

Kā tev klājas, ierindniek..?

Sitienus? Kādēļ? Par ko? Vlenkārši tadēļ, ka tu esi no Baltijas. Tātad neesi savējais, un tevi var pazemot, izvarot, morāli un fiziski iznīcināt? Citā vēstulē Eriks raksta: «Jo skajāk un rupjāk tu lamāsies, jo lielāku cieņu lemantosi. Ātrāk tevi uzskatīs par savējo. Māmiņ, piedod! Tu mani dzīvē no visa tā sargāji, audzināji viņam labajam, bet nu viss ir savādāk. Kaut ātrāk es varētu izkļūt no šīs elles.»

Tas vairs nav nekāds noslēpums, ka mūsu bērni PSRS Bruņoto Spēku rindās netiek audzināti labestībai, intelektuālā ziņā. Viņi apgūst cietirdību, rupjības, dzen iekšā bezierunu pakļaušanos jebkuram aplamai, pat noziedzīgai augstākstāvošas militārpersonas pavēlei. Tas vairs nav noslēpums, jo par to runā padomju parlamenta deputāti, arī drosmīgi mundiera viri.

izturēšu, kaut es varētu tikt pāri robežai...»

No iegūtās traumas Tālo Austrumu kara hospitali starp dzīvību un nāvi cīnījās vēl viens mūsu rajona puīsis Jānis. Trauma, pildot dienesta pienākumus? Nebūt nē, jo karavīrs ir cīnītājus piekauts.

... Andreju dienesta gaitas aizveda uz Murmanskū. Zinot, cik mājās māmuļa gaida viņa vēstules (tēvs miris), Andrejs visu laiku cītīgi rakstīja mētei, draugiem, radiem. Pēkšņi sarakste pārtrūka. Kas noticis ar Andreju? Uz karaspēka daļu sekoja vēstule pēc vēstules, telegramma pēc telegrammas, taču atbildes nebija. Andreju meklēja tuvinieki, rajona un republikas sieviešu līga, taču no karaspēka daļas nepienāca ne rindiņa. Tikai pēc tam, kad sieviešu līga lādza Leningradas deputāta Vladimira Kurjana pa-

Viedoklis

Sāksim rīkoties praktiski

Kādā avīzes «Novadnieks» numurā izlasīju, ka pilsētas deputāti nolēmuši atjaunot Livānu rajonu.

Patiesām — cik ilgi mēs būsim atkarīgi no kaut kādiem Preiļiem? Visa rūpniecība galvenokārt koncentrēta mūsu pilsētā, bet ienākumus no mūsu produkcijas paņem rajona centrs. Mēs no tiem saņemam tikai niecīgu daļu, kas tiek atvēlēta pēc Preiļu «aparātčiku» ieskatiem. Jājautā: kāpēc mums, Livānu iedzīvotājiem, kam jāelpo rūpnieciskā saindētais gaiss, jāpārskaita pilsētas ienākumu lielākā daļa Preiļiem, kur nav tādu rūpniecību un tāpēc ekoloģiskā situācija salīdzinājumā ar Livāniem ir daudz labāka?

Vai deputātiem nebūtu jāmaksā laiks sākt rīkoties praktiski un panākt Livānu pilnīgu atdalīšanu no Preiļiem, atjaunojot pastāvīgu Livānu pagastu, rajonu, apriņķi — kā gribat? Ja deputāti, mēs visi nespējam to panākt, tad rodas cits jautājums: vai Latvijas pamatiedzīvotāji vispar spēs uzcelt neatkarīgu Latvijas valsti? Jo tas ir daudz sarežģītāk, nekā izveidot vienu ekonomiski neatkarīgu rajonu.

V. LEONOVŠ
(Livānos)

Kāds būs ceha liktenis?

Livānu pilsētas deputāti beidzot nolēmuši izlemt sīkla fabrikas pirmā ceha likteni. 5. novembrī caurlaižu telpās tiksies pilsētas un rajona padomes deputāti un visi, kas ir iemierēsēti Livānu vecākā uzņēmuma liktenī. Viņi iepazīsies ar darba apstākļiem, produkcijas sortimentu un ekoloģisko situāciju fabrikā un ap to.

Bet divas stundas vēlāk fabri-

kas klubā sāksies pilsētas Tautas deputātu padomes kārtējā sesija, kurās dienaskārtībā būs tikai viens jautājums: «LSF turpmākās darbības perspektīvas, ņemot vērā ekoloģiskās situācijas uzlabošanas nepieciešamību Livānu pilsētā». Piedalīties sesijā aicināti arī sīkla fabrikas un citu uzņēmumu vadītāji, speciālisti un strādnieki

I. KOROĻOVA

Isumā

Livānu maizes kombināts ik dienas savas zonas veikalos nosūta gandrīz 7000 kilogramus rupjmaizes, vairāk nekā 1,5 tūkstoši kilogramu baltaizies. Maizi cep un piedāvā tāda pat daudzumā kā agrāk. Un tomēr (īpaši lauku veikalos) maizes nepietiek. Tirdzniecības organizācija nereti pieprasa līdz 12 tūkstošiem kilogramu rupjmaizes dien-

nakši. Secinājums ir tikai viens: šobrīd, kad iedzīvotāji nevar iegādāties spēkbarību, maizi izbaro lopiem.

Kirova kolhozs jau ir sarūpējis ganāmpulkam nepieciešamo kombinētās lopbarības daudzumu. No Krievijas iepirktie graudi, kuru cena bija 40 kapelkas par kilogramu, nu jau aizgādāti uz Rēzekni, lai tos samainītu pret spēkbarību. Šādā veidā saimniecība sarūpēs ap 2 tūkstošiem tonnu spēkbarības.

Kā būs ar gāzi?

● KĀ BŪS AR GĀZI? — BIEŽI ATSKAN TELEFONA ZVANI. TĀPĒC DAŽOS VĀRDOS PAR GĀZES PIEGĀDI, KVALITĀTI, LIETOSĀNU.

Par ziemas tuvošanos jau brīdināja pagājušo sestdien uzņakušais sals un pirmais sniegš. Gaisa temperatūra kritusies. Ziemā pati, protams, pārbaudīs, kā rajona un pilsētu iestādes to sagaida — vai ir hermētiski aiztaisīti logi, durvju skīrības.

Pazeminoties gaisa temperatūrai, lai gan tā vēl ir plusos, strauji krīt spiediens gāzes pazemes cisternās, vienlaicīgi palielinās gāzes patēriņš. Sevišķi liels gāzes patēriņš ir no centrālās gāzes padeves. Tātad iedzīvotāji gāzi lieto dzīvokļu apsildīšanai. Šādu dzīvokļu Preiļos ir tuvu 2 tūkstošiem. Daudz to ir visās rajona saimniecībās, izņemot dažas («Gailīši», «Smelteri», «Vanagi»).

Rajonā nesēn gāzes padeve bija atslēgusies padomju saimniecību «Agļona» un «Rudzāti» daudzstāvu namos. Lai atjaunotu gāzes padevi, ir jādzīdara gāzes vada kontrolspiediens, mūsu darbiniekiem jāiekļūst katrā no dzīvokļiem, jo nav garantijas, ka visi gāzes krāni ir aiztaisīti.

Viegli parēķināt, cik laika un pūļu vajadzīgs, lai gāzi ielāstu, piemēram, Lenina Čeltnieku, Rēzeknes ielu dzīvojamās masīvos Preiļos, pie tam ne vienmēr (dažu lēmumu dēļ) gāzes patērētāji atrodas mājās. Vienam komandējums, citam atvaļinājums, dažs aizbraucis ciemos.

Si lēmuma dēļ nevaram atsevišķos laika periodos gāzi atslēgt, kā to dara ar ūdeni un kā to iesaka ūaži gāzes patērētāji.

Gribu informēt rajona iedzīvotājus par gāzes piegādi un lietošanas īpatnībām ziemā

mēnešos. Gāzei ir ļoti sliktā kvalitāte. Tās sastāvā gandrīz vai tīrs butāns, kas slikti iztvaiko. Gāzes cisterna faktiski piepildīta, bet, jau piemērotais, butāns neiztvaiko. Mēs, gatavojoties ziemai, savēdam kārtībā gāzes sildītājus, bet tie pēc savas konstrukcijas ir sliktā stāvoklī, bieži sadeg. Lai sildītāju nomainītu, no cisternām pilnīgi jāizvāc gāze (patērētāji gāzi nesāņems).

Slikti ir tas, ka, pielietojot sildītājus, siltā gāze, nākot pa gāzes vadiem, kondensējas, un rodas ledus korki. Līdz patērētājiem gāze nenonāk.

Par gāzes piegādi esam saņēmuši oficiālu Maskavas ražošanas apvienības «Sojuzgaz» vēstuli. Lūk, dažas rindas. «Sojuzgaz» paziņo, ka sakarā ar to, ka netiek savlaicīgi ieviestas jaunas jaudas, kas ražo sašķidrīnāto gāzi un sakarā ar avāriju uz gāzes vada Rietumsibirijā, gāzes piegādes palielināšana tiek plānota pēc gāzes vada («Rietumsibirija - Pievolga») nodošanas ekspluatācijā 1994. gadā. Tā tiek plānots, bet kā īstenībā? Piegādē paredzami pārtraukumi vismaz 5 gadus, jo var gadīties, ka objektu ekspluatācijā laika nenodos.

Nav nevienam jāpierāda, cik vērtīgs, ērts un lēts ir gāzveida kurināmais. Tomēr to no gāzes cisternām lietojam izskērdīgi. Cik racionāli izmantosim gāzi, atkarīgs no mums visiem, tāpēc to lietošim tikai ēdienu pagatavošanai, lietošim tikai minimālo degļu skaitu, varbūt pat vienu degli. Cepeškrāni vispār nevajadzētu lietot. Gadījumos, kad gāzes liesma ir maza, neka-

vējoties jāizslēdz gāzes degļi un jāziņo uz gāzes apgādes rajonu Preiļos pa telefonu 04.

Nebūtu lietderīgi pievienot centrālajai gāzes padevei Preiļos pilsētas Košukova ielas četrus daudzstāvu namus. Ja tagad, gāzi lietojot no balonu iekārtām, bez gāzes paliks atsevišķi tās lietotāji, tad centralizēti var atslēgt gāzes padevi visam mikrorajonam. Gāzi mēs neražojam, tāpēc tās kvalitāti nevaram uzlabot, arī piegādē varam darīt visu tikai iespēju robežās.

Ja skatās uz gāzes apgādi optimistiski, tad izeju no šīs situācijas redzu. Uz Preiļu rajonu — un tieši uz Livāniem un Rožu — ir atnākusi dabas gāze. Preiļos dabas gāze bija paredzēta saņemšanai 1991. gadā. Skatoties, kā rit darbi, varu teikt, ka nākošgad dabas gāzes Preiļos un pilsētas apkaimē nebūs.

No kritiskā stāvokļa izeja ir viena. Visiem rajona vadošajiem priekšniekiem, arī mums, gāzniekiem, rajona deputātiem ir jāliek galvas kopā, lai situāciju uzlabotu, lai Preiļos un tuvākās saimniecībās būtu dabas gāze, tad esošie fondi būtu labs papildinājums gāzes krājumiem.

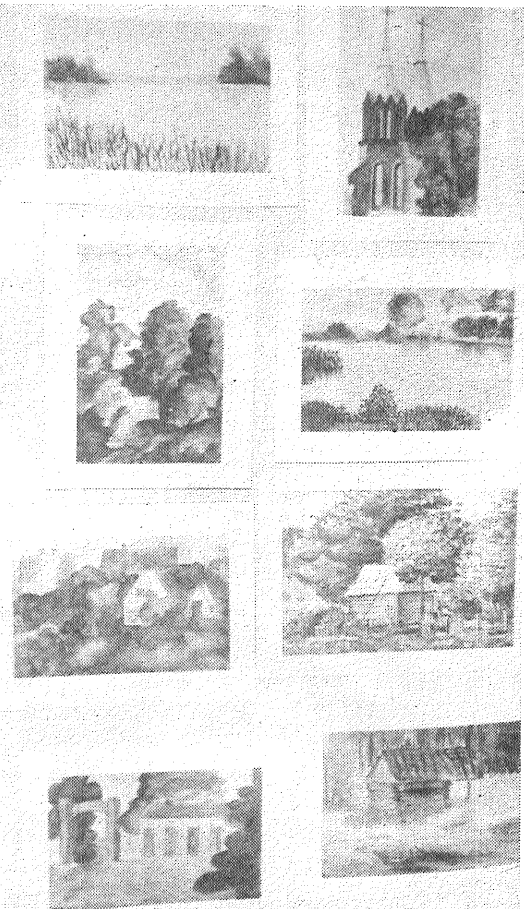
Darbs ir liels, bet, manuprāt, paveicams. Mazāk būtu jārunā, bet jāpievēršas konkrētam darbam.

Visādam gadījumam tādiem iedzīvotājiem, kuri dzīvo daudzstāvu namos gan pilsētā, gan laukos un kuriem nav malkas plīts, būtu jāpārdomā par elektrisko plītnu iegādi, bet rajona patērētāju biedrību savienībai konkrēti — L. Sustovam, stingri jārisina jautājumus par to saņemšanu tirdzniecības tīklā. Daugavpili pagājušruden šim vajadzībām bija iedalītas 140 elektriskās plītnes.

Kā redzat, stāvoklis ar gāzi ir kritisks, bet to var labot. Tas jādara visiem, sākot no ierindas cilvēka līdz priekšniekam, — taupīgi jālieto gāze.

J. ZARĀNS,

Preiļu gāzes apgādes rajona priekšnieka vietnieks

Vienā no mūsu laikraksta iepriekšējiem numuriem mēs jau informējām par republikas mākslas skolu direktoru un pedagogu semināru Līvānos. Šodien sniedzam papildus fotoinformāciju par republikas mākslas skolu audzēkņu vasaras prakses darbu izstādi Līvānu 2. vidusskolā.

ATTELOS: vispārējā gaisotnē; vērtēšana; Līvānu mākslas skolas audzēkņu darbi;

vienas no vecākajām — Kuldīgas mākslas skolas — pedagoģe Anita Āboliņa stāsta par raksturīgo kuldīdznieku darbos (apakšēja attēla pa kreisi);

Līvānu mākslas skolas pedagoģe Inga Vaidere (otrā no kreisās) iepazīstina ar savas skolas audzēkņu vasaras darbiem. Vidū — Kultūras ministrijas skolu departamenta padomnieks Valdis Kalacis (apakšēja attēla).

J. KIBURA foto

Jādomā savlaicīgi

Jaunpieņemtie ekonomiskās attiecības regulējošie likumi ievieš lielas pārmaiņas visās sabiedrības dzīves sfērās. Izņēmums nav arī pirmsskolas mācību iestādes un skolas, kuras Preiļos cieš no hroniska celpu trūkuma. Tāpēc par skolēnu optimālu izvietojumu jaunajā mācību gadā jāsāk domāt savlaicīgi. Lai neatkārtotos tādi bēdīgi kuriozi, kā šoruden Preiļu 1. vidusskolā.

Patlaban Preiļu bērnudārzi ir noslogoti nepilnīgi, neskatoties uz to, ka «Pasaicinā» un «Auseklīti» kopumā ir izvietotas trīs skolu pirmās klases. Ņemot vērā jaunus likumdošanas aktus, kuri skar

bērnu audzināšanas finansēšanu, kā arī reālo cenu celšanos 1991. gadā, iespējams, ka bērnu skaits bērnudārzos krasī samazināsies. Preiļu 1. vidusskolā pašreiz mācās 1,5 reizes vairāk skolēnu nekā tas projektā paredzēts. Preiļu 2. vidusskolā — gandrīz 2 reizes vairāk, bez tam 13 klases mācās otrajā maiņā. Acīmredzot, būtu lietderīgi 1991. gada 1. septembrī abu skolu pirmās klases izvietot bērnudārzos. Šī eventuālā rīcība nesaskan ar Latvijas Republikas Izglītības koncepciju, tā ir pretrunā ar nostādni, kuru administrācija atbalstīja pirms 3—4 ga-

diem, proti, vienam skolotājam jāmača bērni no 1. līdz 4. klasei, bērna uzturēšana bērnudārzā maksā dārgāk nekā skolā (aptuveni 30 rubļi mēnesī). Tomēr mūsu nabadzības dēļ ir jāiet šis ceļš. Bērnudārzos tomēr ir nesalīdzināmi labāki apstākļi, daudz labāka ēdināšana (kaut arī produkti tādi paši). Tiklīdz Preiļos būs normālas telpas skolām, šim bērnudārza klasēm būs jāatgriežas skolās.

Gribētos atgādināt, ka vecākiem tiek dota iespēja audzināt (!) bērnu mājās apstākļos. Taču mēs varam nonākt pie gluži negatīva rezultāta, ja bērni, palikuši mājās, darīs ko gribēs vai gluži vienkārši — ies līdz vecākiem uz darbu. Izglītību un audzināšanu nedrīkstētu atstāt pašplūsmā.

Ņemot vērā to, ka pamatā visi bērni

mācīsies skolā, Preiļu abu vidusskolu administrācijas aicina pieteikties to skolēnu vecākus, kuri savus bērnus 1. klasē gatavojas sūtīt 1991. gada 1. septembrī.

Pieteikumus pieņem telefoniski vai personiski skolu kancelejās no šī gada 5. novembra līdz 9. novembrim un no 12. novembra līdz 17. novembrim no plkst. 10.00 līdz 13.00. Preiļu 1. vidusskolas telefons — 22084, telefons Preiļu 2. vidusskolā — 22284. Jāpaziņo skolēna vārds, uzvārds, dzimšanas gads, adrese, bērnudārzs, kurā vēlētos redzēt bērnu 1. klasē. Par konkrēto sadalījumu pa bērnudārziem varēs zināt tikai vasarā.

J. EGLĪTIS,
Preiļu 1. vidusskolas direktors
O. HĻEBNIKOVS,
Preiļu 2. vidusskolas direktors

Ārsts brīdina

Uzmanību: difterija!

Pēdējos gados palielinās saslimstība ar difteriju. Slimo gan pieaugušie, gan bērni, sevišķi tie, kuri medicīnisku apsvērumu dēļ nav potēti pret šo slimību. Iedzīvotāju imunitātes kopējais līmenis arī pazeminājies, tāpēc pieaug iespēja saslimt ar difteriju. Tieši tāpēc šī problēma kļuvusi aktuāla gan zinātniekiem, gan medicīniekiem praktiķiem.

Mūsu republikā pagaidām īpašas briesmas nedraud. Šī gada deviņos mēnešos mūsu rajona nevienam cilvēkam nav saslimis ar difteriju. Taču tas nenozīmē, ka situācija nevar izmainīties. Jo piemēram, Maskavā līdz 3. septembrim ar difteriju bija saslimuši 188 cilvēki (40 bērni un 148 pieaugušie), no kuriem 10 noziedās izārstēt un viņi nomira.

Kas jāicēma, lai izvairītos no šīs slimības? Difterijas ierosinātājs iztur zemu temperatūru un var ilgi saglabāties uz sausu priekšmetu virsmas. Mītrumā un siltumā šie mikrobi ātri iet bojā.

Iedarbojoties ar dezinfekcijas šķīdumiem, tos var iznīcināt 1-2 minūšu laikā, bet vārošā ūdenī mikrobi iet bojā acumirklī. Tāpēc, lai izvairītos no saslimšanas ar difteriju, pirmām kārtām nepieciešams ievērot personisko higiēnu.

Kādā ceļā infekcija izplatās? Infekcijas iznēsātājs ir tikai cilvēks — slimais vai difterijas toksigēno baktēriju nēsātājs. Iespēja izplatīt infekciju saglabājas visu slimības laiku, līdz pat organisma pilnīgai atbrīvošanai no difterijas ierosinātāja, bet tas parasti notiek 2-3 nedēļas pēc slimības sākšanās. Dažreiz baktērijas var izdalīties arī daudzus mēnešus pēc tam, kad izzudus visas difterijas klīniskās pazīmes. Lielu epidemioloģisko bīstamību rada slimnieki ar tām difterijas formām, kas atgādina saslimšanu ar angīnu un citām akūtām elpošanas ceļu slimībām. Šajos gadījumos saslimšana ar difteriju laikus netiek atklāta.

slimais netiek hospitalizēts un turpina izplatīt infekciju. Te jāatzīmē, ka difteriju ierosinošo mikrobu iznēsātāju ir vairāk nekā pašu slimu un to, kuri izveidojas.

Ar ko saslimšanas ar difteriju raksturīga pašreizējās apstākļos? Pārsvārā dominē saslimšana vieglā formā. Izmainījies slimnieku sastāvs. Ar difteriju arvien vairāk slimu pieaugušie. Samazinājusies potēšana pret šo slimību: no 97,8 procentiem 1989. gadā līdz 92,4 procentiem 1990. gada pirmajā pusgadā. Ārsti nereti apgalvo vecākiem, ka jebkura potēšana ir risks bērniem. Taču izvairīšanās no potēšanas pret difteriju ir vēl lielāks risks, jo, saslimstot ar difterijas toksiskajām formām, nāve iestājas pēc 2-5 dienām. Tieši to nedrīkstētu aizmirst, lai nenotiktu nelabojama nelaime.

Difterijas profilakse notiek trijos virzienos. Pirmkārt, slimības atklāšana agrā tās stadijā. Otrkārt, slimnieka izolācija, pat ja ir tikai difterijas pazīmes. Treškārt, vakcinēšana. Tieši potēšana pret difteriju, izmantojot vakcīnu AKDS, slimības profilaksē ir pati galvenā. Taču pēc pirmās

potēšanas imunitāte nav ilga. Tāpēc jāizdara otrreizēja potēšana, kas palīdzina imunitāti. Salīdzinot ar slimības norises smago procesu, dažas nepatīkamas reakcijas, kas rodas pēc potēšanas, nieks vien ir. Turklāt nereti šo reakciju arī nemaz nav.

Lai profilakse pasākumi būtu sekmīgi, svarīgi apvienot medicīnu un iedzīvotāju pūlīnus. Jāatceras, ka pie ārsta jāgriežas laikus. Tādējādi varēs atklāt slimības iznēsātājus, bez kavēšanās sākt ārstēšanu un novērst tās tālāku izplatīšanos. Tomēr izšķirošais faktors ir sanitārās kultūras līmeņa paaugstināšana un pareiza dzīvesveida ieviešana. Dienas režīmam jābūt racionālam, jānodarbojas ar ārstniecisko vingrošanu, jādodas pastaigās svaigā gaisā, ēdienā jābūt sabalansētam vitamīnu sastāvam. Regulāri jāiziet profilaktiskās apskates, lai novērstu vai laikus sāktu ārstēt akūtas elpošanas ceļu slimības (angīnu u. c.).

Atcerieties: slimību vieglāk novērst, nekā izārstēt! Īpaši tas attiecas uz difteriju.

Oīga LOSEVA,
ārste-epidemioloģe

Bērni, laiks uz simpoziju!

Ikvienam bērnam ir iespēja piedalīties starptautiskajā bērnu tekstilmākslas simpozijā, kas 3. decembrī sāksies Rīgā. Šai nolūkam viņam savam rokām jāizgatavo kāds gobelēns, batika vai mīksta rotallietā. Isi sakot, kaut kas tāds, ko var pašūt, izadīt vai nopīt, liekot lietā auduma vai kažokādas atgriezumus, vati un citas labas lietas. Darbus var gatavot individuāli autori un arī pulcīni, studijas, bērnudārzi un skolas.

Simpozija ietvaros paredzēts sarīkot arī bērnu darbu izsoli. Jācer, ka vecāki atradīs laiku, lai palīdzētu bērniem noformēt izstādei domātos eksponātus un atnest tos 30. novembrī no pulksten 11 līdz 18 uz Jāņatnes teātri Lāčplēša ielā 25. Sajās telpās un Mazajā gildē Amatū ielā 5 tad arī notiks izstādes.

Latvijas mākslinieku estētiskās komisijas priekšsēdētājs

„Zagļu mielasts“

Ir pagājuši vasara ar visiem muzikālajiem pārdzīvojumiem un šķiet mūsu koncertdzīvē iestāties atslābums. Tā tomēr nav. Ir atsakusies dzīvība mūsu republikas kultūras namos un mums — Kultūras Darbinieku Savienībai ir liels prieks un gods piedāvāt visaugstākās raudzes muzikālo kolektīvu no ASV austrumu krasta — folk roka duetu «Feast of Thieves». Jēb latviski — «Zagļu mielasts». Mūziku, ko parstāv šīs burvīgās amerikāņu meitenes, mūzikas terminoloģijā apzīmē kā folk rok. Tas ir stils, kas radies, gadu gaitā aranžējot tradicionālās tautas un sadzīves dziesmas mūsdienīgu stilā.

Grupas galvenais balsts ir 24 gadu vecā Stefānija Gleida, kura pati ir teksta un mūzikas autore lielai programmas daļai. Ipašu ievēriību ASV un Kanādā izpelnījās viņas bērnu dziesmas. Stefānija Gleida patlaban tiek uzskatīta par austrumu krasta šī stila mūziķi. Otra šīs grupas mūziķe varbūt jau kādam mūsu republikā būs pazīstama — tā ir latviešu izcelsmes māksliniece, muzicējusi grupas «Kolibri» sastāvā — Silvija Pade-

ga. Jādama, meitenes būs paropējušas arī par patikamiem pārsteigumiem latviešu publikai. Programma skanēs gan Ņujorkietes Stefānijas Gleidas pašas rakstītās, gan vispopulārākās amerikāņu country un folk kompozīcijas. Meitenes uz skatuves pavadīs ritma grupa, kurā būs komplektēta no mūsu republikas labākajiem mūziķiem. Eiropas koncertturnejas Baltijas tūrē ietver arī Preiļus. Preiļos kultūras namā 31. oktobrī pulksten 20.00 notiks grupas «Feast of Thieves» koncerts. Biļetes var iegādāties kultūras nama kasē.

Kultūras Darbinieku Savienība gan jūs informē, ka videofilmēšana un fotografēšana koncerta laikā ir aizliegta. Visas tiesības uz skaņu un video ierakstiem patur Latvijas Kultūras Darbinieku Savienība.

Koncertā piedalīsies arī brāļi Ziemeļi.

U. OZOLIŅŠ

□ ATTELA (no kreisās): Zigmunds Zukovskis, Silvija Padega, Juris Valainis, Stefānija Gleida, Eriks Rinķis.

A. LACA foto

Tiesas hronika

● 14. septembrī kopsaimniecības «Galēni» strādnieki V. Vēveris un V. Opolais darbā ieradās piedzērušies. Kad saimniecības priekšsēdētājs par to aizrādīja, V. Opolais apsūkājās neglītiem vārdiem, pie aizturēšanas pretojās. V. Opolais sodīts ar labošanas darbiem darba vietā uz 2 mēnešiem ar 20 procentu atvilkumu no darba algas.

● 15. septembrī ražošanas apvienības «Razība» strādnieks V. Litvjakovs sabiedriskā vietā apvainoja sievieti, izrāva maciņu ar naudu. Par to sodīts ar diennaktīm.

● 21. septembrī Preiļu stera rūpnīcas strādnieks Z. Bulašs mājās pārrādās piedzēries un sarīkoja skandālu. Viņš sabojāja produktus, necenzēti lamājās mazu bērnu klātbūtnē. Z. Bulašs sodīts ar naudas sodu.

● Par skandāliem ģimenē atkārtoti (9. februārī un 26. septembrī) sodīts šoferis F. Ambrovs. Par skandāliem ģimenē sodīts arī V. Cernobrovs, P. Leonovs, A. Kononovs, V. Fjodorovs, K. Sēglovs, V. Stavro un V. Lisicins.

● 1. oktobrī kopsaimniecības «Sarkanā ausma» mehāniķis A. Madelāns ieradās fermā piedzēries, neizpildīja darbu, uzbruka fermas strādniekiem, pretojās milicijas darbiniekiem. Par to viņš arestēts uz 15 diennaktīm.

● 9. oktobrī pie ēdnīcas Livānos gulēja piedzēries pilsonis. Kad milicijas darbinieki viņu ievietoja atskurbtuves kamerā, fiziski pretojās, lamājās, piedraudēja ar izrēķināšanos. Bezrūpīgais uzdzīvotājs ir Livānu kūdras fabrikas šoferis J. Vaskinovičs.

● 17. oktobrī milicijas darbinieku prasībām nepakļāvās V. Patijs. A. Kovalčuks bez jebkāda iemesla sarīkoja skandālu veikalā, apvainoja rindā stāvētājus. Abi ir vīesstrādnieki kolhoza «Vānagi», te ieradusies no Rovnas pilsētas.

E. RINCA,

rajona tautas tiesas vecākā tiesu izpildītāja

Replika

Vai bija vērts?

Ne tik sen livānieši ar pilnām tiesībām varēja sevi uzskatīt par pirmatklājējiem (tiesa gan rajona mērogā), proti — Livānos parādījās pirmie luksofori. Speciālisti, pirmām kārtām — Valsts autoinspekcijas darbinieki, pret šo ideju izturējās skeptiski, un tomēr tās realizācijas nepieciešamība tika nepārtraukti uzspiesta (diemžēl tā arī neizdevās noskaidrot, kas bija šie «iniciatori»). Un tā ideja pārtapa realitātē, un Daugavpils ūrma «Signāls» no pilsētas kases paņēma visai solidu summu. Taču luksoforus sāka bojāt, bet autovadītāji to nedarīja tīšām — luksofori bija vienkārši nepareizi uzstādīti.

Bojājumus drīz vien novērsa, un luksofori, devuši uz laiku atelpu pilsētniekiem un šoferiem, atkal mirgoja. Sliktāk ir kas cits. Neparedzētā situācijā, kāda, piemēram, izveidojās 17. oktobrī, kad notika avārija uz dzelzceļa

pārbrauktuves, goda vārds, gribējās šos luksoforus iznīcināt, jo tie bloķēja satiksmi no pilsētas puses, un tāpēc pilsētas centrs pārvērtās par istu eļļu cilvēkiem. Starp citu, arī parastā situācijā, kad satiksme ir intensīva, stāvoklis nav labāks — izplūdes gāzes no mašīnu motoriem līdz neejdzībai piesārņo gaisu. Vai tiešām pilsētā nav cilvēka, kurš būtu atbildīgs par šo saimniecību un kuram būtu tiesības atslēgt luksoforus, kad pie tiem veidojas transporta sastrēgums. Naktis taču kaut kas tos atslēdz.

Varbūt ir vērts padomāt: vai nav «ekoloģiski izdevīgāk» Rīgas un Stacijas ielu krustojumā satiksmi regulēt elegantam milicim baltos cimdos? Vai vismaz tur dežurēt nezin kāpēc par anahronismu kļuvušajiem autokārtības sargiem?

I. IVANOVA

Profesors no Anglijas — Preiļu skolā

Deivids Grīns — matemātikas profesors no Anglijas, Lāsboro universitātes — vienu dienu pavadīja Preiļos.

Profesors specializējas skolu lietās — sagatavo studentus matemātikas mācīšanai skolās. Latvijā Deivids Grīns bija ieradies, lai nolasītu lekcijas Latvijas Universitātē. Preiļu 1. vidusskolā (ar tulka palīdzību) profesors nolasīja lekcijas par diviem tematiem — par netradicionālām pieejām matemātikas mācīšanā un — par izglītības sistēmu Anglijā. Lekcijas, kurās starp lektoru un auditoriju valdīja lieliska saprašanās, noklausījās Preiļu 1. vidusskolas skolēni un pedagogi.

Tālais viesis apmeklēja arī Aglonas bazilīku un Jasmužu.

S. JOKSTE

Vēlētāju ievēribai!

Ar ko nodarbojas LR Augstākā Padome? Ka tiek veidota nodokļu sistēma Latvijā? Ka tiek risināts pilsonības un īpašuma tiesību jautājums? Visu to jūs varēsiet uzzināt, ja 2. novembrī ieradīsieties uz tikšanos ar LR AP deputāti VALENTINU ZEILI: 8.30 — Ļeņina kolhoza kantori, 17.00 — Preiļu izpildkomitejas zālē.

Sakarā ar to, ka republikai nav piegādāts automobiļu benzīns, benzīna pārdošana līdz oktobra beigām iedzīvotājiem tiek pārtraukta, izņemot invalīdus.

Novembrī individuālo transporta līdzekļu īpašniekiem autobenzīnu izsniegs tikai uz oktobra taloniem. Invalīdiem — autovadītājiem, Latvijas invalīdu biedrības locekļiem autouzpildes stacijās izsniegs 40 litrus benzīna, ja tas būs.

PĀRDOD lielu vēdekļpalmu. Zvanīt 34467.

PĀRDOD govi. Tālrunis 21557.

PĀRDOD GAZ-53 b vai MAINA pret VAZ. Tālrunis Livāni: 44800.

Gan sāpju dienas, gan saules rīts

It viss tiek klusi zemē tīts.

(E. Vēveris)
Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, VIJU RODIONOVU smiltājā izvadot.

Livānu slimnīcas kolektīvs

Daudz darba stundu kopā nostārgājām.
Gan priekus mēs, gan bēdas pratām kopā vīt.
Bet šodien mums no tevis jāatvadas.
Bez tevis darba diena sāksies rīt.
(H. Skuja)

26. oktobrī pēc īslaicīgas, smagas slimības, nesāņemot savlaicīgu, kvalificētu medicīnisko palīdzību, 46. mūža gadā mirusi Lauksaimniecības arodu biedrības Preiļu rajona komitejas priekšsēdētāja vietniece STASE SKUDRA.

Darba biedri daļa sāpju smagumu ar dēlu, vīru un citiem tuviniekiem.
Gaiša, darbīga, smalkjūtīga, kolektīva cienīta un mīlēta — tāda Stase Skudra paliks koleģu atmiņās.

Bet reizēm, kaut grūti to saprast,
Viss vienā mirklī var iirt.
(Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību STASES SKUDRAS piederīgajiem sakarā ar viņas nāvi.
Kolhoza «Rožupe» arodkomiteja

Un pēkšņi tavā dārzā
Ir ienācis klusums,
Tik negaidīts un spējīgs
(B. Saulītis)

Skumju brīdī esam kopā ar STASES SKUDRAS piederīgajiem, izvadot viņu smiltājā.
Kolhoza «Livāni» arodkomiteja

Pār tevi smilšu klusums kļāts.
Vien paliek atmiņas
Un tava mūža stāsts.
(J. Rūsiņš)

Izsakām līdzjūtību Edgaram Skudram sakarā ar SIEVAS nāvi.
Rudzātu internātpalīgskolas kolektīvs

Nekad no rudens mākonim
Nav tik daudz tumšu skuju
lijis.

Nekad vēl vējš zem debesīm
Tik nežēlīgs un ass nav bijis.
(F. Bārda)

Skumju brīdī, kad zelta rudens lapu un zaļo skuju rakstis kļājas pāri nodzīvotajam mūžam, izsakām patiesu līdzjūtību STASES SKUDRAS piederīgajiem, pavadot viņu kapu kalnā.

Agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» kolektīvs

Daudz dieniņu mužināja,
Cita viegla, cita smaga,
Smagākā tā dieniņa,
Kad pietrūka māmuliņas.
(T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar tēti un Ervīnu, no MAMINĀS atvadoties.

7. c. klases kolektīvs, audzinātāja un vecāki

Tavas rokas garos mūža gados
Bija visur, darba rīts, kur sauc.
Sirds kā saule mācējusi atdot
Dzīvei siltuma un gaismas daudz.

Pie kapu kalna, kad nu
pietrūkst tevis
Un ceļa nebūs, kurā tikties ļauts,
Vien paliks gaiss, ko tu
dzīvē devis.

Kā dzidrais dzintarzemes
kalnu strauts.
(J. Osmanis)
Skumju brīdī esam kopā ar Jāzepa Ādama d. PUZAKA piederīgajiem, izvadot viņu pēdējā gaitā.

Kolhoza «Galēni» valde un arodkomiteja

Ir sāpes, ko nespējam dalīt
uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu.

Nostājaš blakus tev draugi
un klusē.
Kaut vai tā lai tev palīdzētu.
(A. Skujina)

Izsakām dziļu līdzjūtību JURĀ ZVIRBULĀ tuviniekiem, guldot viņu dzimtajā zemes klēpī.
Kolhoza «Livāni» kolektīvs

Mūsu laiks ir tik īss.
Mūža vēji šalc apkārt un pāri,
Kas lai zina to brīdī,
Kad atskanēs liktena balss.

(J. Sirmbārdis)
Izsakām dziļu līdzjūtību JURĀ ZVIRBULĀ tuviniekiem, izvadot viņu pēdējā gaitā.

Kolhoza «Livāni» mehanizatori un inženiertehniskie darbinieki

(M. Kempe)
Sāpju brīdī esam kopā ar piederīgajiem, pavadot JURĀ ZVIRBULĀ pēdējā gaitā.
Kolhoza «Rožupe» kolektīvs

Galvenais redaktors Pēteris Pizelis

Lielākais «Novadnieks» brāļi kopā 1958. gada 29. augustā atbrīvoja ceturtdienu un sestdienu.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Aglonas ielā 1.

Tālrunis uzziņām: 22305.

Izdod apgāds «Avīze», Rīga, Sarkanarmijas ielā 47.

Izdovādētājas licence Nr. 000069.

Inspektors ražošanas apvienības «Līna» Daugavpils Spoguļiļā Valsts ielā 1. Ofisspēlētājs. Viens nos. Inspektors.

Asefāns 22941 ekspluatārs (Livāni) valodā — 9979 ekspluatārs, latviski valodā — 3951 ekspluatārs. Pas. 1031.

Indekss 68169